

מצטער, זה לא סביר!

מות מודעה תוך ציון אותו תאריך, ופירסומו אותו בשבועון הנשים. אילו זה היה כך, ניתן היה לקבוע זאת מיד. המודעה בשבועון פורסמה בתאריך מסוים. המכתב נושא תאריך מסוים. אם התאריך המכתב קודם לתאריך המודעה, היה ח"כ שליטא יכול לקבוע זאת בנקל ולהודיע על כך לציבור.

● גירסה ג': הדבר נעשה מלכתחילה כדי להסיל את שליטא במח.

משמע: באמת פורסמה מודעה כזאת, שליטא באמת כתב מכתב כזה, אך הדבר היה מראש קנוניה, שהח"כ התמים וחובביה נשנים נפל לתוכה. אין זה סביר. איך יכלו מנסחי המודעה (אילו היו כאלה) לדעת כי שליטא יענה עליה?

יתר על כן, אם הדבר בא כדי להתייבש נכלל לשליטא ערב הבחירות, מדוע זה אורגן לפני שנה וחצי? לא כך פועלים בעלי מיומנות פוליטיות בישראל.

● גירסה ד': זוהי קנוניה פוליטית של יריבים, אולי אנשים שהתרגזו על שליטא מכיוון שאמר כי "צריכים להרוג 50 ערבים".

אמנם, העניין פורסם בראשונה בענף המישור. אולם דווקא עיתון זה לא ציין מיהו הח"כ שכתב את המכתב. יתר על כן, זהו ביטאון של מפלגה אנמית, שמעולם לא השתמשה בשייטות כאלה.

אילו רצה מישהו לקבור את שליטא מבחינה פוליטית, לא היה בוחר בענף המישור. אלא בעיתון הנקרא עליידי קהל ימני דווקא. הפירסום בחודשות. שהעתיק את הידיעה מעל המישור תוך הוספת שם הח"כ, היה יעיל יותר.

● גירסה ה': הפרשה פורסמה עכשיו כדי להזיק לשליטא ערביה בחירות.

וכל, ומספק כמה הסברים אפשריים שונים. הסברים אלה טעונים ניתוח.

● גירסה א': זהו מכתב תמים, שנכתב בתוקף התפיסה מדובר על יכוח פוליטי. אויבים פוליטיים חיברו אותו למודעה, שאין לו קשר איתה.

הוועדה לפניות הציבור היא המעיין העיוור של הכנסת, איבר שולי אך מטריד. אליה מועברים כל המכתבים ששולחים לכנסת אזרחים מסוגים שונים — החל בחולי-נפש ועושי צרות מיקצועיים וכלה באזרחים תמימים שנעשה להם עוול, והאממינים כי הכנסת תושיע אותם.

זוהי ועדה שאיש מכין חכמי הכנסת אינו רוצה להשתייך אליה. כמניין ועדות הכנסת, היא האחרונה בתור. אין לה שום סמכות, שום השפעה. תפקיד היורש שלה ניתן בכנסות קודמות לעוברי-בטל קשישים או לח"כים שלא ידעו מה לעשות בהם. המעלה היחידה בתפקיד היא שהוא נושא בתואר של "יושב-ראש ועדה", העמקה לבעלי משכורת גבוהה יותר ומעמד רישמי בהירארכיה של הבית.

לא יעלה על הדעת שיורשי הוועדה ישיב על מכתבים בכתב-יד. להשיב יש לו מזכירות. מדובר על מאות ואלפי מכתבים, וכלל לא ייתכן להשיב עליהם בכתב-יד.

מיכתב זה מעיד על עצמו. אין זה כשום-פנים מיכתב שיגרת, שבו משיב יורש הוועדה לאחד הפונים. אין הוא נראה כמיכתב המתייחס לוויכוח פוליטי (עם אלמונית?), לעומת זאת נוסח המכתב מתאים דווקא מאור-מאור למודעה לקשירת. קשר משמעותי.

● גירסה ב': המודעה פורסמה אחריתית המכתב.

משמע: המכתב נשלח בעיקבות פנייה כלשהי ליורש הוועדה, תוך ציון תאריכו. אחר-כך חיברו חורשי-מוי

האם ההסברים של ח"כ בני שליטא עומדים במבחן ההיגיון? כדי להשיב על כך, יש לבחון את שלושת המיסמכים שהתפרסמו בוויכוח.

מיסמך א': מודעה בשבועון לא-שנה. כמדור ההיכריות, שבה ביקשה אשה נשואה בת 40 להכיר גבר נאה, עד גיל 50, לקשר משמעותי. בשפה המ' קובלת במדורים מסוג זה, קשר משמעותי פירושו חסימין. האשה נתנה כתובת של תאריך.

● מיסמך ב': מעטפה בכתב ידו של בני שליטא, ועליה חותמת הרואר של הכנסת (פטור מתשלום), המופנה לתאריך.

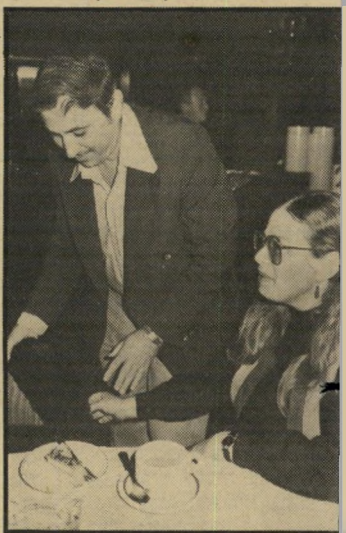
מיסמך ג': מיכתב על נייר-המ"כ תמים של. הוועדה לפניות הציבור, בכתב-ידו של בני שליטא, הפותח במ"ל לים. לאלמונית מת"ד 2366 תל-אביב שלומות! ושבו נאמר כי. את אשר יש לי להשיח אני מציע לערוך פנים אל פנים. שמי בני שליטא והנני ח"כ. באם הנך מוצאת עניין, נא כתבי אלי לכנסת ירושלים, בצירוף מיספר הטלפון. הרבה איחולים טובים!

במכתב ראשון, נראה רצף זה פשוט ומשכנע לחלוטין. אשה נשואה פירסמה מודעה. ח"כ שליטא ענה עליה, על נייר-הכנסת, כדי לעשות עליה רושם. הכוונה היא לפרשת-אביבים.

פשוט מאוד, ודי מחריד. כי הדבר מסמן נקודת-שפל חדשה בירידת הכי-נסת. נייר הכנסת כבר נוצל על-ידי ח"כים מופקדים למטרות שונות — צבתי, ניהול עסקים מפוקפקים, הענקת פרוטקציה תמורת שוחד. אך גרמה שזו הפעם הראשונה שנודע על השימוש בנייר הזה כדי לפתות אשה על-פי המונולוג שלו באוזני דפנה ברק, מכחיש שליטא את העניין מכל

שליטא ביום-ספורט בכנסת. מה, אוי, סקס-מויאק?

שליטא ואשתו. אוי, לא בא ממוצ'ר!

מיכתבים של הכנסת. כל אלה שאומרים זאת, לא יכולים לעמוד בדלת אמר-תיהם! אני עובר בשני תפקידים (ראש-מועצת מנהיגיה וחבר-כנסת). לולא

תרל שהוא יודפס. גם הכתב שלי לא כליכך יפה... אבל מה? לפעמים הכתב-בנית חולה, פה ושם היא איננה...

איוה לקחים אפיק מכתב? אם מתפשים מישהו כפינה, את גם אם עושים מעשי-צדקה — יטענו נגדי שניסיתי להתעסק עם אשתו של אלר-הים!

זוהי שנת-בחירות, סמוך למועד הבחירות הפנימיות במפלגות. זה בדיוק הזמן שמישהו ממולח יכול היה לבשל לי את כל זה. נורא. לא ייאמן!

הייתי חבר-כנסת, הייתי מקבל מש-כורת כראש-מועצה. או מה מבבלים את המוח?

איוו צביעות! בזמן שאנשים מב-ריחים מיליוני דולרים לשווייץ — תפסו את הגנב הגדול! זאת היתממות! מה רוצים ממני, שאתחיל להפשיג נייר-רות בכנסת?

מדוע כתבתי לגברת בכתב-יד? לא, איני כותב כל את המיכתבים בכתב-יד. אם מדובר במכתב ארוך ומעמיק, המכיל פיסות ודעות — אני מש-

מה זה יורש ועדת פניות הציבור?

בצחוקים ליברליים עליונים. גם גולדשטיין נראה מבוסס.

ושליטא! באותו הערב מגשתי את טוביה סער, אז מנהל הטלוויזיה הכללית. הייתי בחברת גולדשטיין, קולס, וגם שליטא. "תכיר", הצגתי לפני סער, "את יורש ועדת-החוקה-חוקי-מישפט של הכנסת. אלי קולס, יורש ועדת-הספורט של הכנסת, פינחס גולדשטיין, ויורש ועדת-פניות הציבור של הכנסת, בני שליטא..."

סער — משולל חוש-הומור, או סתם דקדקן — קטע אותי ושאל את שליטא ברצינות תהומית: "מה זה יורש ועדת פניות הציבור של הכנסת?" גולדשטיין התנגד וברח על נפשו, קולס שתק בתמימות, ואילו שליטא כיחכה בגרונו ופתח בהסבר ממצה, בחשיבות-עצמית שלא היתה מבוישת את יורש הפרלמנט הבריטי.

שלוש שנים לאחר-מכן, ביום השבת, שאלתי את שליטא כמה חברים מכהנים בוועדה שהוא עומד בראשה. "יש, אני חושב, המישהו או שיבעה חברים. זאת לא ועדה שמתכנסת. אנחנו עושים טיפולים ועושים דוח על כל מיקרה."

מי מכהן בוועדה? אני בקושי זוכר: זיידאן עטשי, נדמה לי שגם אמירה סרגני. אנחנו שולחים לכל אחד מהם דוחות. כל שבוע-שבועיים יוצא דוח. האם יוצא גם דוח על המיכתב המדובר? מה מתאום! אני מוציא רק דוחות על נושאים ניס-רליים. במיקרים הפוליטיים אני מטפל אישית, לא מדווח לאיש!

היה בדיוק תפקיד "יושב-ראש ועדת פניות הציבור של הכנסת"? איך התמנה דווקא בני שליטא לתפקיד בעל התואר המרשים! לשם-כך, קצת נוסטלגיה:

לפני כשלוש שנים, אחרי שהוקמה ממשלת-האחדות, התחילו הכל בחלוקת העונג הפרל-מנטרית. בני שליטא התהלך אז כשהוא סר ונועף. "אני כועס על החברים שלי, אלי קולס ומינחס גולדשטיין!" הטיח בטון ממורמר.

מדוע כעס? מפני שבקדנציה הקודמת שלו בכנסת מונח בחברות בוועדה היוקרתית ביותר בכנסת — ועדת-החוקה-הציבורית. ועדה זו היא אמנם חסרת כל השפעה, אבל היא מקנה לחבריה תחושה של "להיות בעניינים", מעמד של יודעי-דבר.

הצמד-חמד קולס את גולדשטיין לא סברו שש-ליטא צריך לכהן כהונה נוספת בוועדה, כאשר שיבצו את עמיתיהם, הח"כים הליברליים, כוור-עדות. שליטא העביר לקולס קולות שונות מסדרים זעומים ושיחק "ברוגז". קולס מצידו שבר לעצמו את הראש כיצד למיט את שליטא, אולם שליטא נותר בשלו: רק חוץ-זביטה!

ואז נשלף המיתרון: מאי-שם נזכר מי שזוכר ששליטא יכול לקבל מינוי ולזכות בתואר "יורש" — יורש ועדת פניות הציבור. קולס התמאגג מאושר, כאשר בישר על נוסחת-הפלא לפיתרון בעיית-שליטא.

משהעזתי אז לשאול מהו תוכן התפקיד, הוקפתי

שליטא במיפלה

והוא היה לי יכוח פוליטי!

משמע: מישהו, שירע על הפרשה ושקיבל לידיו את המיסמכים, המתין שנה ורבע ופירסם אותה בכוונה דווקא לקראת הרכבת רשימת-המועמדים לכנסת.

זה יתכן, אך אין זה סביר ביותר. יותר סביר להניח כי אכן נקשרו יחסים בעיקבות המכתב, וכי יחסים אלה נמי שכו זמן ניכר, עד לא-מכבר. כאשר נפסקו, החליטה הגברת האלמונית לי-התנגק בשליטא ולפרסם את הדברים. אולי פנתה לאיביבים פוליטיים של שליטא, אולי שמעו אלה על כך מפני הרכילות ופנו אליה — וכתוצאה מכך בא הפירסום דווקא עכשיו.

אף אחת מן הגירסות האלה אינה מוסיפה כבוד לכנסת, שהיא בווייה ועי-לובה כעיני הציבור בלאו הכי.

את האמת המלאה ניתן יהיה לברר רק אם תתגלה זהותה של הגברת. מכיוון שהיא נשואה, על פי מודעתה, אין לה בוודאי עניין בהזדהות. ואילו שליטא עצמו טוען שאינו יודע כלל מי היא, מכיוון שכל העניין הרי לא היה ולא נברא.

שליטא בוויכוח פוליטי במיפלה. ינידו שניסיתי להתעסק עם אשתו של אלוהים!

שליטא תורם דם בכנסת. לא, החמן לחתונה!